

KAMARIKONSERTTI | CHAMBER CONCERT

The Dawn of Delusion

OULU SINFONIAN
Kamarimuusikot

Lauantai 18.1.2025 klo 15
Pyhän Luukkaan kappeli

Vapaa pääsy
Free admission

Esiintyjät

Oulu Sinfonian Kamarimuusikot:
Heidi Ilmolahti viulu sekä novellien ja
runokatkelman luku
Emiliano Trivasino alttoviulu
Greta Ernesaks sello
Oliver Erlich sello
Harri Österman sello
Michał Konopiński klarinetti

Ohjelma

Harri Österman (1964–):
Sarja alttoviululle ja continuolle
(2024, KE)

I Prologue: Bassedanse
II Praeludium
III Almain
IV Zarabanda
V Giga

Homeros:
Katkelma kirjasta Ilias
Laulu 6

Harri Österman:
Dawn Of Delusion – Liturgy (2022)

Franz Kafka (1883–1924):
Lain edessä (1915)

Harri Österman:
Jetzt Aber Nicht
(2024, KE)

Franz Kafka:
Perheenisän huoli (1919)

Harri Österman:
Odradek (2024, KE)

Performers

Oulu Sinfonia Chamber Musicians:
Heidi Ilmolahti violin and
narrator
Emiliano Trivasino viola
Greta Ernesaks cello
Oliver Erlich cello
Harri Österman cello
Michał Konopiński clarinet

Programme

Harri Österman (1964–):
Suite for Viola and Continuo
(2024, World Premiere)

I Prologue: Bassedanse
II Praeludium
III Almain
IV Zarabanda
V Giga

Homeros:
Excerpt from the book Iliad
Book 6

Harri Österman:
Dawn Of Delusion – Liturgy (2022)

Franz Kafka (1883–1924):
Before the Law (1915)

Harri Österman:
Jetzt Aber Nicht
(2024, World Premiere)

Franz Kafka:
The Cares of a Family Man (1919)

Harri Österman:
Odradek (2024, World Premiere)

Kesto noin 1 h 10 min
(ei väliaikaa)

Duration about 1 h 10 min
(no intermission)

Vapaa pääsy

Free admission

Yhteistyössä/In co-operation with:

Vapaaehtoinen
ohjelmamaksu
Voluntary
Programme Fee

OuluSinfonianKamarimuusikot

#oulusinfoniankamarimuusikot

Ilias laulu 6, Hektor'n puheesta

Kun liki tammea ehti ja Skaian porttia Hektor,
Troian vaimot, tyttäret koht' uron ympäri kertyi,
veljiä, poikia, puolisojaan, sukulaisia muita
tiedustain; tulijain hän kaikkien turvata käski
taivahisiin rukouksin; vaan mure vartosi monta.

Mutta kun kaunoiseen Priamon hän pääs asumukseen
kuss' oli pylvähiköt siloveistoiset - sivureunaa
vierekkäin viiskymmeninen rivi suojia täytti;
suojasi poikia nuo Priamon kivikiiltävin seinin,
öin kera armahien kun puolisojensa he nukkui;
kammiot tyttären pihan vastaisell' oli puolla kaunoiset,
kakstoist' olosuojaa kiiltäväseinää
rinnakkain riviteltyä myös; Priamon vävyt niissä
öisin puhtoisten kera nukkui puolisojensa - siell' emo
antelias kera Laodiken tuli vastaan,
siskoja sorjimmän, kotisuojaan saattaen häntä.
Hellien Hektoriaan kädest' otti ja noin emo lausui:

"Poikani, miksikä pois tulet keskelt' ottelun kiivaan?
Ahdistaa kovin meitä akhaijein kauhea kansa,
murhaten muureja saartaa; kai teki mielesi täällä
linnass' Ilionin kädet nostaa Zeus-isän puoleen.
Malttaos, kunnes tuon mesivienoa viiniä maljan,
ensiks että sä Zeulle ja muillekin taivahisille uhraat siitä
ja virvoitat sill' itsesi sitten.
Voimia voipunehen väkevästipä nostavi viini,
niinkuin kamppailuss' olet uupunut puoltaen kansaas."

Hällepä vastasi näin jalo Hektor heiluvaharja:

"Ei, älä tuo, emo armas, nyt suloviiniä mulle,
etten heikkenis, ei menis uljuus multa ja voima.
Myös käsin peljättää pesemättömin uhrata Zeulle
viinin sähköä; ei veren tahmaa, tahroja kantaa
sankeapilvisen saa Kronossynnyn palvoja koskaan.
Vaan sinä voitontuojan Athenen käy pyhätölle,
suitsutusuhrit vie valiointen vaimojen kanssa.
Vaippa, mi huoneessas lie sorjin sulla ja suurin,
armain aartehias, hiuskaunon laske Athenen
helmaan polvien päälle ja myös lupauksesi lausu
kakstoist' uhraavas vuoskuntia hiehoja hälle kaunoja
kasvultaan, ehk' iliolaisien sallis säästyä kaupungin

sekä vaimojen, hentojen lasten,
Tydeun poian torjuva ois pyhäst' Ilionista,
tuiman taistelijan, pelon tuottajan valtavapeitsen.
Mennös siis pyhätölle sa voitontuojan Athenen.
Itse ma noutamahan nyt käyn Paris-veljeä taistoon,
jos mua kuuleva lie. Kunp' altaan maa heti aukeisl
Sillä Olympon Zeus hänest' Ilionin ikiturman loi
uhaks urhokkaan Priamon, isän niinkuni lasten.
Jos näkis silmäni nää hänen valtaan vaipuvan Hadeen,
niin murehettapa unhottaa hänet mieleni mahtais.”

Suomentanut Otto Manninen

Perheenisän huoli

Jotkut väittävät, että sana Odradek on slaavilaisperäinen, ja he yrittävät tältä perustalta lähtien selvittää sanan muodostumisen. Toiset ovat taas sitä mieltä, että se periytyy saksankielestä, slaavilaisuuden rajoittuessa vain tiettyyn vaikutukseen. Kummankin tulkinnan epävarmuuteen nojautuen voimme kuitenkin kaiketi päätyä siihen, ettei kumpikaan selitys osu oikeaan, varsinkaan kun emme voi toisen sen paremmin kuin toisenkaan avulla löytää tämän sanan merkitystä.

Kukaan ei tietenkään ryhtyisi tällaisiin tutkimuksiin, jollei Odradek-nimistä oliota olisi todella olemassa. Ensi näkemältä se muistuttaa pientä tähden muotoista langarullaa, ja se näyttää tosiaankin langalla käämityltä; nämä lienevät tosin vain katkenneita, vanhoja, toisiinsa solmiutuneita, mutta myös yhteen vanuttuneita, monenlaatuisia ja -värisiä langanpätkiä. Kyseessä ei kuitenkaan ole pelkkä rulla tai puola, sillä sen keskikohdasta työntyy esiin pieni poikittainen kara, ja tähän karaan liittyy sitten suorakulmaisesti vielä

toinen. Tämän viimeksi mainitun karan varassa, ja toiselta puolen myös erään jo mainitun tähden sakaran varassa oliao pystyy seisomaan ikään kuin kahdella jalalla.

Tuntuisi houkuttelevalta otaksua, että tämän olion muoto olisi aikaisemmin ollut jollakin tavoin tarkoituksenmukainen ja olisi nyttemmin vain särkynyt. Sen laita ei kuitenkaan näytä olevan näin; mikään ei nimittäin tunnu viittaavan siihen; missään ei näet näy tähän viittaavia alukkeita tahi murtumakohtia; kokonaisuutena oliao näyttää tosin tarkoituksettomalta, mutta silti omalla tavallaan täydelliseltä. Mitään tämän tarkempaa siitä ei muuten voi sanoa, koska Odradek on erinomaisen liikkuvainen ja mahdoton pyydystää.

Se oleilee vaihtelevasti ullakolla, portaikossa, käytävissä, eteisessä. Toisinaan sitä ei näy moneen kuukauteen; silloin se on varmaankin muuttanut muihin taloihin; mutta vääjäämättä se palaa sitten taas

takaisin meidän taloomme. Toisinaan, kun joku meistä astuu ulos ovesta ja se nojailee paraikaa alhaalla porraskaiteeseen, sitä tekee mieli puhutella. Tietenkään me emme esitä sille kovin vaikeita kysymyksiä, vaan kohtelemme sitä --jo sen piskuisuus houkuttaa tähän-- kuin lasta. Mikä on sinun nimesi? kysymme siltä. ”Odradek”, sanoo se. Missä sinä sitten asut? ”Asuinpaikka epämääräinen”, sanoo se ja nauraa; tämä nauru on kuitenkin vain sellaista, minkä voi saada aikaan ilman keuhkoja. Se kuulostaa jotenkin samantapaiselta kuin maahan varisseiden lehtien kahina. Tähän keskustelu useimmiten päättyy. Siltä ei muuten saa aina edes näitäkään

vastauksia; monasti se on pitkän aikaa vaiti, niin kuin puu, jota se näyttää olevan.

Turhaan minä kysyn mielessäni, miten sille käy. Voiko se kuolla? Kaikella, mikä kuolee, on sitä ennen ollut jonkinlainen päämäärä, jonkinlainen työ, joka on raastanut sen rikki; tämä ei päde Odradekin suhteen. Saattaako se siis joskus kieriä alas portaita langanpätkiä perässään vetäen vielä minun lasteni ja lapsenlapsieni jalkojen juureen? Eihän se ilmeisesti vahingoita ketään; mutta kuvitelma siitä, että se ehkä elää jopa minua kauemmin, tuntuu minusta melkein tuskalliselta.

Suomentanut Aarno Peromies

Lain edessä

Lain edessä seisoo portinvartija. Tämän portinvartijan luo tulee mies maalta ja pyytää päästä sisälle lakiin. Mutta portinvartija sanoo, ettei hän nyt voi suoda miehelle sisäänpääsyä. Mies miettii ja kysyy sitten, saako hän näin ollen ehkä myöhemmin astua sisään. Mahdollisesti, sanoo portinvartija, mutta ei nyt. Koska lakiin johtava portti on auki kuten aina ja portinvartija astuu sivuun, mies kumartuu nähdäkseen portista peremmälle. Huomatessaan sen portinvartija nauraa ja sanoo: Jos houkutus on noin suuri, yritä toki, minun kiellostani välittämättä, mennä sisään. Mutta muista: Minulla on suuri valta. Ja minä olen vain alimmaisın portinvartija. Mutta jokaisen salin edessä seisoo portinvartijoita, toinen

toistaan mahtavampia. Jo kolmannen näkemistä minä en enää voi kestää. Tällaisia vaikeuksia maaseudun mies ei osannut odottaa; pitäisihän lain toki olla avoin jokaiselle ja milloin hyvänsä, ajattelee hän, mutta kun hän nyt katsoo tarkemmin turkisviittaaan pukeutunutta portinvartijaa, tämän suurta terävää nenää, pitkää, ohutta, mustaa tataarinpartaa, hän päättää sittenkin mieluummin odottaa, kunnes saa luvan astua sisään. Portinvartija antaa hänelle jakkaran ja sallii hänen istuutua oven pieleen. Siinä hän istuu päiviä ja vuosia. Hän yrittää monta kertaa saada luvan astua sisään ja uuvuttaa portinvartijan pyynnöillään. Portinvartija ryhtyy silloin tällöin hiukan kuulustelemaan häntä, kysyy jotakin hänen kotiseudustaan

ja paljosta muusta, mutta nämä ovat välinpitämättömiä kysymyksiä, niin kuin suurten herrojen esittämät, ja lopuksi portinvartija sanoo hänelle yhä uudelleen, ettei vielä voi päästää häntä sisään. Mies, joka oli ottanut mukaansa matkalle monenlaista, käyttää kaiken, oli se kuinka arvokasta hyvänsä, portinvartijan lahjomiseen. Tämä ottaa tosin kaiken vastaan, mutta sanoo samalla: Minä otan tämän vastaan vain siksi, ettet sinä luulisi laiminlyöneesi mitään. Näiden monien vuosien kuluessa mies tarkkailee portinvartijaa melkein herkeämättä. Hän unohtaa muut portinvartijat, ja tämä ensimmäinen näyttää hänestä ainoalta esteeltä, joka evää häneltä pääsyn sisälle lakiin. Hän kiroaa tätä onnetonta sattumaa, ensimmäisinä vuosina siekailematta ja kovaan ääneen, myöhemmin, vanhetessaan, hän murahtelee enää vain itseksensä. Hän äityy lapselliseksi, ja huomattuaan monivuotisen tutkistelunsa tuloksena portinvartijan turkiskauluksessa pesivät kirputkin, hän pyytää myös kirppuja auttamaan häntä taivuttamaan portinvartijan myöntyväiseksi. Lopulta hänen silmiensä valo heikkenee eikä hän tiedä, hämärtyykö kaikki hänen ympärillään vai pettävätkö hänen silmänsä vain. Mutta tässä pimeydessä hän näkee kuitenkin selvästi kajastuksen, joka murtautuu sammumattomana esiin lain portista. Hän ei nyt elä enää kauan. Ennen kuin hän kuolee, kerääntyvät koko tämän ajan kaikki kokemukset hänen päässään yhdeksi kysymykseksi, jota hän ei vielä tähän mennessä ole

esittänyt portinvartijalle. Hän viittaa tämän luokseen, koska ei enää pysty kohottamaan jäykistyvää ruumistansa seisaalleen. Portinvartijan täytyy kumartua syvään hänen puoleensa, sillä heidän kokoeronsa on suuresti muuttunut miehelle epäedulliseen suuntaan. ”Mitä sinä nyt vielä haluat tietää?” kysyy portinvartija, ”sinä olet kyltymätön.” ”Kaikkihan pyrkivät lain luo”, sanoo mies, ”kuinka on mahdollista, ettei kukaan ole minun lisäkseni näiden monien vuosien aikana vaatinut sisäänpääsyä?” Portinvartija oivaltaa, että miehen loppu on jo lähellä, ja, saavuttaakseen vielä miehen katoavan kuulon, hän karjuu tälle: ”Kukaan muu ei voinut päästä sisään tätä kautta, sillä tämä portti oli määrätty vain sinua varten. Minä menen nyt sulkemaan sen.”

Suomentanut Aarno Peromies

Kevään 2025 kamarikonsertit

Eteen- ja taaksepäin

Vieraana **Hannu**

Alasaarela piano

La 1.2. klo 15

Tulindbergin sali,

Oulun Musiikkikeskus

Su 2.2. klo 15

Heikki Sarvela -sali,

Liminka

Musiikillinen seikkailu

La 12.4. klo 15

Koivu ja Tähti

-kulttuurikeskus,

Muhos

Su 13.4.

klo 11.30, klo 13 ja klo 15

Pekurin kirjasto

Majesteettinen harmonia

Vieraana

Mika Väyrynen

harmonikka

Pe 9.5. klo 18

Oulunsalon kirkko

La 10.5. klo 15

Tulindbergin sali,

Oulun Musiikkikeskus

Wood Works

La 31.5. klo 18

Oulun yliopiston kasvi-

tieteellinen puutarha

Su 1.6. klo 18

Muhoksen kirkko

Spring 2025 Chamber Concerts

Forward and Backward

Guest **Hannu**

Alasaarela piano

Sat 1.2. at 15

Tulindberg Hall,

Oulu Music Centre

Sun 2.2. at 15

Heikki Sarvela Hall,

Liminka

A Musical Adventure

Sat 12.4. at 15

Koivu ja Tähti

Cultural Centre,

Muhos

Sun 13.4.

at 11.30, at 13 and at 15

Pekuri Library

Majestic Harmony

Guest

Mika Väyrynen

accordion

Fri 9.5. at 18

Oulunsalo Church

Sat 10.5. at 15

Tulindberg Hall,

Oulu Music Centre

Wood Works

Sat 31.5. at 18

University of Oulu

Botanical Gardens

Sun 1.6. at 18

Muhos Church

Vapaa pääsy

Free admission

OuluSinfonianKamarimuusikot

#oulusinfoniankamarimuusikot

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 3,
PL 4, 90015 OULUN KAUPUNKI

oulusinfonia.fi

Lippujen myynti:

MADETOJAN SALIN LIPPUKAUPPA

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 3, Oulu
Puh. 050 594 9704
Avoinna Oulu Sinfonian konserttipäivisin
klo 11–19 sekä väliajalla.

TICKETMASTER

Puhelinpalvelu: 0600 10 800
(2,00 €/min. + pvm), avoinna
ma–pe klo 8–21, la 8–21 ja su 10–18.
Verkkokauppa: www.ticketmaster.fi
(ei kausikortit eikä minisarjat):
*Ticketmasterilla on ympäri Suomen
yli 80 lippukauppaa, joista voit ostaa
lippuja sekä noutaa varauksesi.*